

Μεσολόγιον, 13 Μαΐς. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις. Τὴν 10 Μαΐς.

Ὁ ἐχθρὸς ταύτην τὴν νύκτα ἐστάθη πολλὰ ἥσυχος, ὁμοίως καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν. Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἔπρεσαν μερικὰ θοφέκια ἀλλειψάλληλα, καὶ ἐκ τούτου ἐπροξενήθη γενικὸς καὶ παρὰ τῶν δύο μερῶν θοφεκισμὸς. Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν με εὐχαρίστησιν τὰ ἔβλεπέ τις τοῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος τὴν ἀνοξωπύρρῳσιν, καὶ εὐκόλως ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ ὅτι τέλος πρέψει νὰ περιμένῃ ὁ ἐχθρὸς, ἂν τοῦ φωτίσῃ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἔφοδον.

Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ. Ταύτην τὴν νύκτα οἱ ἐχθροὶ ἐξηκολούθησαν τὰς συνήθεις τῶν κραυγῶν καὶ ἀλαλαγμοὺς με τῶσπον παράδοξον. Τὸ πρῶτον ἴδομεν νέα περίταφρώματα καὶ προμαχώνας, πολλὰ πλησιέστερον τοῦ Τείχους μας. Συγχρόνως μᾶς ἐκαυνοβόλησαν με μεγίστην ἐπιδειξιότητα τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου, ἐκρήμνισαν μέρος τῆς κανονοβυζίδος, καὶ ἐφόνευσαν ἕνα γενναῖον πυροβολιστὴν μας, Κωστὴν Μπαλτᾶν ὀνόματι ἐκ Σερβίων.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἠκολούθησε πεισματώδης πυροβολισμὸς καιονίων καὶ βομβῶν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη· καὶ ἐν αὐτῷ ἀπὸ μέρας μας ἐφονεύθη μια νέα Ἑλληνὶς 17 ἐτῶν, ἐπληρώθησαν καὶ πέντε ἄλλοι.

Σήμερον ἐφθασεν ἐνταῦθα καὶ ἕνας ὀχυρωματοποιὸς, Ῥαζιέρης ὀνομαζόμενος ἐκ τοῦ Πιέμοντε.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν Βαρβάρων ἐξηκολούθησαν ὡσαύτως. Ὁ Φέρνς οὗτος χρησιμεύει εἰς τοὺς ἐχθροὺς διὰ νὰ μὴν ἀκούεται ὁ κτύπος τῶν ἐργασιῶν τῶν· αἱ βόμβαι, τὰ βόλια καὶ αἱ Γρανάται ἐρρίφθησαν ἀμοιβαίως με τὴν συνήθη ἐτοιμότητα.

Καὶ σήμερον οἱ Τούρκοι ἐπλησίασαν ἐτι μᾶλλον τὰ περιταφρώματά των, καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μπότζαρη. Μῆτε ὁ θοφεκισμὸς, μῆτε ὁ με μηδράλια πυροβολισμοὺς μας δὲν ἐμποδίζειν, ὥστε τῶρα δὲν ἀπέχει περισσότερον ἀπὸ 80 ὀργυίας τοῦ περιτειχίσματός μας.

Σήμερον ἠντομόλησεν ἀπὸ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατόπεδον, ἱπποκόμος τις τοῦ Μπανούση Σέβρανη, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις διηγεῖται,

Ὅτι εἰς ὅλον τὸ πολιορκοῦν ἡμᾶς καὶ τὸ Ἀνατολικὸν στρατεύμα μοιράζονται τριάνοντα χιλιάδες σιτηρέςια.

Ὅτι ἐν σῶμα Ἀλβανῶν καὶ Χαλδούπειδων συμποσμεμένων εἰς ἑξακισχιλίαις, προχωρήσαν μέχρι Λοιδωρικίαι καὶ Κραβδάων ἐπιτυπήθη τόπον δυνατὰ ἀπὸ τοὺς ἐκεῖσε Ἑλληνας, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφ' οὗ ἄφησεν ἀρκετὰ πτώματα, ὅχι ὀλίγας τροφὰς καὶ πολεμφοδία, καὶ μάλιστα μέγαν ἀριθμὸν βοῶν καὶ προβάτων, τὰ ὅποια εἶχε λαφυραγωγῆσαι εἰς τὸν πηγαμόν τε.

Ὅτι τὰ Σάλωνα ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ὅτι αἱ Γροφαὶ αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἀπὸ τὰς Π. Πάτρας καὶ τὴν Ναύπακτον ἐμποδίσθησαν πλέον.

Ὅτι τὸ ψωμί των μεμιγμένον μὲ κριθάρι, ἀραποσίτι καὶ κεχρὶ εἶναι εἰς ὑπερβολὴν μαύρον, καὶ τὸ προσμένον νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Καρθεασαράν.

Καὶ ὅτι ἐτοιμάζουσι δεμάτια ξύλων καὶ σακκύλια μὲ χῶμα διὰ νὰ βάλωσιν εἰς τὴν Ἰάφρον τοῦ Τείχους μας καὶ νὰ κάμωσι τὴν ἔφοδον.

Μετὰ τὸ μεσημέρι ἤρχισαν οἱ ἔχθροὶ τὸν βομβαρδισμόν των πεισματικώτατα· δύο στρατιῶται μας ἰστάμενοι ἐπὶ τοῦ προμαχώνος ἔγιναν θυσία τῆς πυροκροτήσεώς των· προσπαθοῦν δὲ οἱ ἔχθροὶ νὰ κτυπῶσιν ἐκ πλαγίῃ (d' enfler) τὰ κανονοστάσια καὶ τοὺς προμαχώνας μας.

Περὶ τὸ ἑσπέρας ἠτομόλησε καὶ ἕτερος Χριστιανὸς ἀπὸ τοῦ ἔχθρικόν στρατόπεδον, ὅστις ἦτον ἱπποκόμος καὶ αὐτὸς ἐνὸς Μπαήμ-πασα, καὶ λαβὼν τὸν ἵππον τοῦ κυρίου τοῦ ἔφυγεν· οἱ ἔχθροὶ τὸν ἵδον, τὸν ἐκυνήγησαν καὶ ἔρριψαν πάμπολλα τσιφένια ἐπάνω τοῦ· χάριτι θεῆα ὅμως διεσώθη. Οὗτος ἐπιβεβαι-οῖ ὅσα καὶ ὁ ἱπποκόμος τοῦ Μπανούση Σέβε-ρη ὡμολόγησε· προσθέτων ὅτι ἐπιστολαὶ δι-ἀφοροὶ ἦλθον πρὸς τὸν Κιταχὴν ἀπὸ τοὺς δι-πλαρχηγούς των ὀθωμανικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα διευθύνθησαν πρὸς τὰ μέρη τῆς Λοκρίδος· ἐν αἷς ἀναγέλλοντές τε οὗτοι τὴν κυρίευσιν τῶν Σαλώνων, τὸν ἰδεάζουσι προσέτι νὰ μὴν ἔχη πλέον οὐδεμίαν ἐλπίδα εἰς τὸν ἀτήρητον στό-λον των, καθότι οἱ Ἕλληνες τὸν ἐνίκησαν κατὰ κράτος.

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν παρελθοῦσαν νύ-κτα ὁ βομβολισμὸς ἠκολούθησεν ἀμοιβαίως· ἡμεῖς ὅμως τὸν ἐσυντροφεύσαμεν καὶ μὲ ἐκानὰς ἐσπιδεξιώτατα διευθυνομένας βρανάτας.

Τὰ χαράγματα οἱ ἔχθροὶ ἄρχισαν ἀλλεπαλ-λήλως σφοδρότατον κανονοβολισμόν, σκοπεύ-οντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ κανονοστάσια τοῦ Κοτζίσκου, Τοκελὶ, καὶ Γαλιέλου Θέλλου· ἔ-παυσε δὲ ὁ πυροβολισμὸς οὗτος μετὰ τρεῖς ἡ-μισυ ὥρας.

Οἱ τούρκοι φαίνεται ὅτι προπαρασκευάζον-ται διὰ νὰ δοκιμάσωσι τὴν ἔφοδον· πιστοποι-

εῖται τοῦτο καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν ρηθέντων αὐτομόλων, καὶ ἀφ' ὅσα ὁ Κεχαγιᾶς τοῦ Κι-ταχὴ γράφει ἐκ Σαλώνων, ὅτι δηλαδὴ ὁ Αἰ-γυπτιακὸς στόλος κατεστράφη, καὶ τὰ στρα-τεύματα καὶ καράβιά μας πλησιάζουσι εἰς τὰ μέρη μας.

Τὴν αὐτὴν.

Εἰς τὸν ἀρ. 36 καὶ 37 τῶν Ἑλληνικῶν Χρο-νικῶν ὡμιλήσαμεν περὶ τινος ναυμαχίας συμ-βάσης εἰς τὴν Μοθώνην καὶ Νέεαστρον. Ἐ-χοντες ἤδη ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον περιστατι-κωτέραν αὐτὴν τὴν εἶδησιν, καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ τὰ περιεργότερα καὶ σημαντικώτερα τῆς ναυμαχίας ταύτης.

Τὴν 28 τοῦ παρελθόντος ἐνεφανίσθη ὁ ἀρεῖ-τολμος Μιαούλης μὲ εἴκοσι πλοῖα πολεμικά καὶ ἀρκετὰ Ἡφαίστια ἔξω τῆς Μοθώνης, ἐν-θα ἰδὼν τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον προσορμισμένον ὑπὸ τὸ φρούριον τοῦτο, ἔδωκε διὰ σημείων τὰς ἀνηκούσας διαταγὰς, καὶ ἀμέσως διευ-θύνη ὁ στολίσκος κατὰ τοῦ ἔχθρου, προτω-γευομένων τῶν Ἡφαιστίων. Ἐπλησίασαν γέλος πάντων, καὶ τὰ μὲν πολεμικά μας ἐμβήκαν εἰς γραμμὴν μακρὰν βολῆς κανονίς ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῆς Μοθώνης, τὰ δὲ Ἡφαίστια ἐ-θεώρουν μετὰ προσοχῆς τὴν Ναυαρχίδα διὰ νὰ ἰδῶσι τὰ σημεῖα τῆς ὁρμῆς, καὶ νὰ ἐμδῶσιν· οἱ ἔχθροὶ, οἵτινες ἰσάκεις πραγματικῶς ἐδι-δάχθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἡφαιστίων, τρέμοντες ἤρχισαν νὰ κέπτωσι τὰ παλαμάρια τῶν πλοίων των, καὶ νὰ τὰ πλησιάζωσι ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ φρούριον διὰ νὰ προφυλάττωνται ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν κανονίων. Ὑψώσας γέ-λος πάντων ὁ Ναύαρχός μας τὰ σημεῖα διὰ νὰ ἐφορμήσωσι τὰ Ἡφαίστια κατὰ τοῦ ἔχθρου καὶ νὰ κολληθῶσιν, ἠκολούθησε καὶ αὐτὸς ὀπισθεν μετὰ πολλῶν ἄλλων πλοίων ἐνθαρρύν-ων ἔτι μᾶλλον τοὺς πυροπολιστὰς διὰ τὰ ση-μείων καὶ διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ παραδείγματος. Τὸ ἐμπροσθηδὸν Ἡφαίστιον ἀπήντησεν ἐν δίκροτον τοῦ Σουλτάνου, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδύσαντες οἱ

ἐμπρηστοὶ τὸ πῦρ, καὶ καύσαντές το, ἐσώθησαν διὰ τοῦ ἀκατίως εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἐναρέτη καὶ ἀνδρείου Πατριώτη Καπ. Ἀναστατίου Τζαμαδοῦ. Τὸ δεύτερον διευθυνθέν εἰς μίαν φρεγάταν μετέδωκε τὸ πῦρ τῇ καὶ εἰς αὐτήν, καὶ ἀπὸ στερεὰν τῇ μετέβαλεν εἰς αἴριον κατάστασιν. ἄλλα δύο προσκολληθέντα, τὸ μὲν εἰς φρεγάταν, τὸ δὲ εἰς κορβέταν, ἐπύραξαν τὸ ἴδιον. Τότε ὅλα τὰ βαρβαρικά πλοῖα, ἐπειδὴ εἶχον συμπίσει ὑπὸ τὸ λεῖχος τῆς Μοθώνης ἀλλεπαλλάγηλα, ἐδέχοντο τὸ πῦρ ἀφ' ἐαυτοῦ τῶν ἐκ τῶν συντρέφων τῶν, καὶ οὕτως ὁ πυρπολισμὸς ἐγίνε γενικώτατος. Πληθὺς κανονίων ριπτομένων ἀφ' ἐαυτοῦ τῶν, ἐπαρρησίαζον εἰς τὸν ἀκρατὴν πεισματικωτάτην, ἀλλ' ἀνύπαρκτον μάχην.

Τὸ πῦρ καὶ ὁ καπνὸς ἐσκότισε τὰς ἀκτίνας τοῦ Ἡλίου εἰς μέγαν ὀρίζοντα. Μισὰ ἢ καὶ ἀκέραια πλοῖα, εἰσχωροῦντος τοῦ πυρὸς εἰς τὸ πυριτοδοχεῖον, ἵπταντο εἰς τὸν αἶρα καὶ ἐπιπύοντο μέσα εἰς τὴν Μοθώνην. Ἐκ τούτου ἡ πυρκαϊὰ ἐκοινώησε καὶ εἰς τὸ φρούριον. ἐπυροσπᾶθησαν οἱ ἔνδον διὰ τῶν ἀντλιῶν νὰ τὴν σβύσωσιν, ἀλλ' ἡ ἐκεῖ παρακαταθεμένη πυρίτις μετὰ τῶν ἄλλων πολεμοφοδίων τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐγλίχθησα ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὅχι μόνον κατέκαυσεν ὅλην τὴν πόλιν τῆς Μοθώνης, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ φρουρίου ἀνέτρεψεν. ὥστε λέγεται ὅτι ἐν μόνον κανονοστάσιον μὲ τρία πυροβόλα διεσώθη.

Ἐνταῦθα ἕκαστος ἤμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, ἀφ' οὗ ἐκάησαν εἴκοσι ὀκτὼ πλοῖα, καὶ ἀνετράπη ἐν φρούριον, ὅποια ζημία συνέβη καὶ εἰς ἀνθρώπους, ζῶα, τροφὰς καὶ λοιπὰ.

Ἔτερα δέκα τρία τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατράπῃ πλοῖα προσορμισμένα πλησίον τοῦ Νεοκάστρου, μόλις ἴδον τὸ φρικῶδες συμβᾶν τῶν συντρέφων τῶν, καὶ ἀμέσως κόψαντες οἱ ναῦται τῶν τὰ σχοινία τῶν ἀγκυρῶν, καὶ τοὺς εἰς τὴν Σφακτηρίαν ἀποδιδοσθέντας στρατιώτας ταχέως λαβόντες ἐσικώθησαν εἰς τὰ παρὰ καὶ διεκίνητο πρὸς τὸ πέλαγος. Ὁ στόλος μας τὰ ἴδε, καὶ ταχέως διευθύνθη ἐναν-

τίον τῶν μὲ τὰ πυρπολικά, τὰ ὅποια τοῦ εἶχον μείνει.

Λέγεται ὅτι ἀπαντήθησαν καὶ αὐτὰ, καὶ μετὰ μίαν μάχην ἔγνων ὀλοκαύτωμα τῶν θαλασσινῶν μα, καὶ ἄλλα δύο. τοῦτο ὅμως ἔχει χρεῖαν ἐπιβεβαιώσεως.

Ἀθάνατε καὶ ἄξιε τοῦ Νελοῦ ἀπόγονε Μισαούλη! Γενναῖοι Καπιτάνοι, καὶ καρτερόφυχοι Ναῦται οἱ κυβερνοῦντες τὸν στόλον μας! Ἀκαταδάμαστε Κανάρη καὶ λοιποὶ Ἡρώες πυρπολισταί, οἱ καθ' ἐκάστην προσφέροντες θυσίαν τὴν ζωὴν σας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Γένους, καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ὁμογενῶν ἀδελφῶν σας! ἐπεσφραγίσате καὶ νῦν εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον διὰ τοῦ ἀθανάτου τούτου κατορθώματος σας, ὅτι τὸ ἔθνος μας ἀξιοῦται τῆς αὐτονομίας τῆς. Ἄν κατὰ τὸ παρὸν οἱ συμπολίται σας ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀνδραγαθημάτων σας ἀμοιβὴν, εὐχαριστηθῆτε προσωρινῶς διὰ τὴν ἀκραν εὐγνωμοσύνην μας, καὶ τὸ μέγα σέβας, τὸ ὅποῖον προσφέρωμεν εἰς τὸ ἀθάνατον ὄνομά σας. Ἰδοὺ λοιπὸν, ὑψώομεν ἱκετηρὴς χεῖρας πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ μόνον ὑπέρμαχον τῶν ἀγῶνων μας Πατέρα, παρακαλοῦντες νὰ ἐνισχύσῃ μὲ τὸν Κραταῖόν Τε Βραχίονα καὶ εἰς τὸ ἔξῃ, τὴν ἀμίμητον καρτεροφυχίαν σας, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃτε μέχρι τέλους τὰς θαλασσινὰς τοῦ Βαρβαρὸς τυράννου μας δυνάμεις, καὶ τότε νὰ στέψωμεν πραγματικῶς ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐλευθερωμένην Γῆν μας τοὺς λαμπροὺς καὶ ἡρωϊκωτάτους ἄθλους σας.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα, ὃ ἀκαταμάχητοι τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν ἀδελφῶν σας ὑπέρμαχοι, θέλει συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ὀνομάτων σας εἰς ἐκείνας τῶν Σαλαμίνων, Ναυπάκτων, Ἀέαντες καὶ Τραφαλγᾶς. Ἐκεῖ ἀπεθανατίσθησαν οἱ Θεμιστοκλεῖς, Δὸν Ἰωάννη καὶ Νέλσωνες, ἐνταῦθα ἐκπεπληγμένη ἡ Εὐρώπη θέλει ἐγκωμιάσει μὲ τὴν πλέον μεγάλην τιμὴν καὶ ἔνθερον εὐγνωμοσύνην τὰ ὀνόματά σας ἀνδρεῖε Μισαούλη, Κανάρη, καὶ λοιποὶ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ὑπέρμαχοι.

Τὴν αὐτήν .

Ἀπὸ ἀξιοπίστης ὁμογενεῖς φθάσαντας σήμερον ἐκ Πελοποννήσου μετὰ βεβαιότητος πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ πολιορκοῦντες τὸ Νεόκαστρον Αἰγύπτιοι ἐζήτησαν νὰ κυριεύσωσι δι' ἐφάδα αὐτὸ τὸ φρούριον . Οἱ ἡμέτεροι ἀντεστάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν προσβολὴν μὲ ἀπαράδειγμάτιστον γενναϊότητα , καὶ ἀντέκρουσαν τοὺς πολεμίους . Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης ταύτης καὶ τὴν ζήμιαν κατὰ τὸ παρὸν ἀγνοοῦμεν . Δὲν δέλομεν ὅμως λείψει ἅμα πληροφρονηθέντες τὴν ἀλήθειαν νὰ εὐχαριστήσωμεν τοῦ Κοινοῦ τὴν περὶ ἐργεσίαν .

Χρέος μας κρῖνομεν ἀπαραίτητον νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ ἐπόμενον ἰὸν σύγγραμμα , τὸ ὁποῖον ἐκθέτει πολλὰ ὀρθῶς τὰ ἀφορῶντα τῆς Πατρίδος μας τὴν ἀποκατάστασιν .

Ἀγκαλὰ ὑπὸ διάφορας μορφᾶς διαμειρασμένη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν ἡ πολιτικὴ , φαίνεται ὅμως ὅτι πάντοτε εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τείνει , τὸ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἢ δηλαδὴ ἡ Ἑλλάς ἔθνος αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον . Μεσολαβεῖ ὅμως κἀπειρὰ δυσκολία εἰς τὸν ὁρῶν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας αὐτῆς ἐπικρατείας , καθέτι ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος μορφή καὶ ἡ εἰς τὸ ἴωρινδὸν σύστημα τοῦ μοναρχικοῦ τῆς Εὐρώπης δεσμοῦ ἐπιρροή της ἀπαιτεῖ , ὥστε ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῆς νὰ γίνῃ μὲ ἱστάμενον τοῦ νὰ μὴ λάβῃ θαλάσσιμόν τινα προσβολὴν ἢ πολιτικὴ ἰσσοσταθμίαν τῆς Εὐρώπης , ἂν ἴσχυον συμφῶν νὰ χρησιμεύσῃ τῆς Τερικίας ἢ διανομῇ .

Τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα ἐξηγεῖται κάλλιστα εἰς τὸ δημοσιεύμενον ἱὸν σύγγραμμα . διὸ καὶ εὐχαρίστως καθυποβάλλομεν αὐτὸ ὑπ' ὀφθαλμὸν παντὸς αἰσθαντικοῦ καὶ νουεχοῦς Ἑλλήνου , μὴ γινώσκοντος τὴν Γαλλικὴν Διαλέκτον , εὐέλπιδες ὅτι θέλει βλαστήσει αἰσιώτατον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κατῶν .

ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Περὶ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος .

Ὅταν ἡ ἀθάνατος Αἰκατερίνα ἐσπρότεινεν εἰς

τὸν Ἰωσήφ τὸν Β' νὰ ἐκπληρώσῃ Ἐρρίκου τὸ Δ' καὶ τοῦ Λαϊονιτίου τὸ μέγα σχέδιον , ἡρώτησεν οὕτως . Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ; Ἐρωτοῦν καὶ σήμερον ἱερεῖς χρόνος ὁλοκληρῶς οἱ διπλωματικοὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν ἔπαυσι . Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα ; Μ' ὅλον ὅτι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις τὰ μέγιστα ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας , διχονοοῦσιν ὅμως διὰ τὰ ἰδιαιτέρως τῶν συμφέροντα εἰς μίαν πρότασιν , περὶ τῆς ὁποίας μίαν καὶ μόνην ἐσπρέπε νὰ ἔχῃσι δέλυσιν . καὶ ἰδεὺ ποῦ συνίσταται ἡ δυσκολία τοῦ προβλήματος καθότι θεωρημένη ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ὑπόθεσις ὑπὸ ψευδῆ καὶ ἐπιπλαστον ἐπιφανείαν , γεννᾷ τῶν φρονημάτων τὴν διαφορίαν , τῶν ἰδεῶν τὴν παραφορὰν , τὰ πλανῶντα τὴν φαντασίαν ἀπατηλὰ πλάσματα καὶ τῆς φαντασιώδους ἀντίθεσιν τῶν χρωμάτων , ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἕκαστος διὰ τὰ λάθη τοῦ εὐχαριστεῖται νὰ θεωρῇ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν .

Ἡ φυτικωτέρα καὶ ἀπλοστέρα εἰς τὰ ἀμφισβητούμενα ταῦτα ἐρωτήματα ἀποκρίσις ἤθελεν εἶσθαι οὕτως . „ Αποκαταστήσατε „ τὴν Κωνσταντινούπολιν καθ' ὅν ἱστάμενον ποτε „ ἦτον , καὶ πρέπει νὰ ἦναι , δρόνον δηλαδὴ Χριστιανικὸν καὶ ἀνεξάρτητον , καὶ „ δὲν θέλετε δυσκολευθῇ πλέον νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς ποτε ἦτον καὶ „ πρέπει πάντοτε νὰ ἦναι , ἔθνος δηλαδὴ „ Εὐρωπαϊκόν , νομίμως ἐλευθρον καὶ πολιτικῶς ἀνεξάρτητον . “ Ἀπὸ ταύτην ὅμως τὴν ὑπόθεσιν φαίνεται ὅτι γεννῶνται ἀπειραι ἐνστάσεις , καὶ ἀποκαθιστῶσι τὸ ζήτημα πολὺπλοκον καὶ δύσλυτον . ἀλλ' ἡμεῖς δέλομεν προσπαθήσει νὰ τὸ σαφηνίσωμεν , περιόριζόμενοι ὅπως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλλάδα , ἥτις εἶναι τὸ μόνον ὑποκείμενον τῆς διαφιλονεικίσεως , τὴν ὁποίαν μέλομεν ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν .

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)